

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Variis Generibvs, Cavsis, Atqve Exitv Perseqvvtionvm,
Qvas pij hoc in mundo peregrinantes patiuntur**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Nemini hoste[m] deeße à quo persequutione[m] patiatur, quando & hostem habemus, dum viuimus, in nobismetipsis inclusum. Cap. 55.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30324

DE VARIIS PIORVM

qua malus erit nemo) suæ peregrinationis infelicitatem agnoscens: Heu mihi, ait, quia incolatus meus prolongatus est, habitui cum habitantibus Cedar, multum incola fuit anima mea. Cum his qui oderunt pacem eram pacificus, cum loquebar illis impugnabant me gratis. Deplorat igitur Prophet a piissimus, iusti cuiuslibet in eo personam sustinens, quod inter huius deserti tenebras, quæ nomine Cedar designantur, id est, vitiosos homines & carnales (quos tenebras appellare scripture consuevit) indesinenter oppugnatus, pacem habere non possit. Ideoque & aliás ipsius hæc oratio est: Libera me à persequentibus me, quia confortati sunt super me, educ de custodia animam meam.

Nemini hostem deesse à quo persequitionem patiatur, quando & hostem habemus, dum viuimus, in nobis meipsum inclusum.

CAPVT LV.

SE D quid procul, aut quid etiam extra nos quærimus hostes à quibus persequitionem patiamur? Intus, intus latet hostis inclusus, intus periculum est, in seipso quisque circumfert inimicum, vnde crebra persequitione quauiatur. Si enim non esset inimica concupiscentia, non illam odisset Apostolus, non aduersus eam bonus in eo spiritus concupisceret, non propter illam castigaret corpus suum, & in servitutem redigeret. Si persequitionem illa perpetuam non moueret, et si ea periculosa persequitio non esset, non se exclamaret infelicem, qui vinculis & custodia corporis huius teneretur, in quo illa bella sua indesinenter excitaret. Tanto periculosior ille hostis est, quanto semper vicinior, tantoque minus hostis putatur, quanto magis noster esse, ac de eo quod sumus & amamus, moueri videatur. Tantò vincitur difficilis, quanto est in nobis inueteratior. Hostis hic primus oppugnat, ultimus superatur. Hoc si hoste careremus, non elicit cur externos quoscumque hostes, magnopere formidare debemus. Huins ope diabolus insidiatur & vincit, ac se penitus quos per totum etiam superare nequit, per domesticum illum hostem, nullo cogente aut torqueente prosternit. Aduersarius enim qui apertis inefficax persequitionibus fuit, tecta nocendi arte desauit, vt quos non perculit ictu afflictionis, lapsu deiiciat voluptatis: quorum obtainere non potest mortes, horum impedit mores, terrores proscriptionum in au-

Psal. 141.

in avaritiæ mutat incendium, & quos damnis non fregit, cupiditate corruptit. Sic cruentas inimicitias ad quietas conuertit insidias, ut quos vincere fame & gelu, flammis ferroq; non poterat, otio tabefaceret, cupiditatibus vitiaret, ambitione inflaret, voluptate et illecebris varijs irretiret. Malignitas enim diaboli longo vsu proprie imbuta nequitia, non depositus odium, sed vertit ingeniu, quo sibi mentes fidelium blandius subiiciat. Inflammat concupiscentijs, quos non potest vexare tormentis, serit discordias, accedit iras, incitat linguas, & ne ab illicitis dolis cautiora corda se reuocet, consummandorum scelerum ingerit facultates, conquiescit exteriorius, sed piorum penetralia inquietare non desinit. Vnde illud: Quamdiu, inquit, ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem? Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? Respice & exaudi me Deus meus. Illumina oculos meos, ne vñquam obdormiam in morte, ne quando dicat inimicus meus, præualui aduersus eū. Verissimè quippe dictum est: Quoniam tentatio est vita hominis super terram; nec solis doloribus corporis atque supplicijs anima fidelis impetratur, veruetiam salua incolument membrorum, graui vrgetur morbo, si carnis voluptate molliatur. Non igitur cum diabolus per reges non sequit, ille Christiani nulla perseguitione premuntur: si mortuu est diabolus, mortuæ sunt perseguitiones, si autem aduersarius noster vivit, vnde non tentationes suggerit? vnde non sequit? vnde non scandala ruinasque procurat? O si incipias piæ Christo vivere, experientia quoque tua comperies, quan illud verè dixerit Apostolus, perseguitionem te passurum esse. Pugnandum enim tibi mox esse senties cum inhæritum turba quadam vitiorum, cum suggestionibus phantasmatum, cum perturbationibus passionum. Etenim cum avaritia nobis, cum impudicitia, cum ira, cum ambitione congressa est, cum carnalibus vitijs, cum illecebris secularibus assidua, & iugis, & molesta luctatio est, obsessa mens hominis & vndique diaconi infestatione vallata, vix occurrit singulis, vix resistit: Si avaritia prostrata est, exurgit libido, si libido compressa est, succedit ambitio, si ambitio contempti est, ira exasperat, inflat superbia, vinolentia inuitat: Inuidentia cōcordiam rumpit, amicitiam zelus abscondit, cogers maledicere quod lex diuina prohibet, compelleris iurare q̄od non licet. Tot persequitio-

DE VARIIS PIORVM

sequitiones animus quotidie patitur, tot periculis pectus vigeatur, vt habere & pax coronas suas possit, quibus de vanitate & multiplice coniugatione victores, prostrato & subacto aduersario coronemur. Nam libidinem subegisse, continentia palma est, contra iram, contraque iniuriam repugnasse, corona patientiae est; de auaritia triumphus est, pecuniam spernere; laus est fidei, fiducia futurorum mundi aduersa tolerare: & qui superbus in prosperis non est, is gloriam de humilitate consequitur. Recte proinde Christianeque omnino D. Hieronymus, Erras frater, erras, si putas unquam Christianum perseguitionem non pati. Tunc maximè oppugnaris, si te oppugnari nescis. Aduersarius noster tanquam leo rugiens, aliquem deuorare querens circuit, & tu pacem putas? Sedet in insidiis cum diuitibus, vt in occultis interficiat innocentem. Oculi eius in pauperem respiciunt; insidiatur in occulto sicut leo in spelunca sua, insidiatur vt rapiat pauperem, & tu frondosæ arboris tectus umbraculo, molles somnos futurus præda carpis? Inde me persecutur luxuria, inde auaritia conatur irrumperem, inde venter meus vult mihi deus esse pro Christo, compellit libido vt habitantem in me Spiritum sanctum fugem, vt templum eius violem. Persecutur, inquam, me hostis, cui nomina mille, mille nocendi artes, & ego infelix viatorem me putabo, dum capior? Sic & D. Ambrosius: Discimus, inquit, cauere quem gerimus, hic nobis Psalm. 128. hostis domesticus, hic inimicus grauis nostri ipsius corporis, serm. 11. inflammatur vino, ardet libidine, decore mulieris occurrit, acceditus spe alitur, desperatione vritur, illecebris exuritur, non euaporat affetu, timore turbatur, metu frangitur, luxuria mollitur, lascivia dissoluitur, labore afficitur, sollicitudine fatigatur, passione conteritur. Miraris si inter tot aduersarias passionum vices, se etiam iustus tenere vix possit, cum impares simus etiam singularium certaminum passionum? Quem vel sola libido non iudicet? quem non subiuget auaritia? quem formido non quatiat? quem luxuria non eneruet? quem lascivia non emolliat? quem non supplantet ebrietas? quasi conscius igitur carnalis infirmitatis, & explorator persecutionis hostilis dicit: Paulominus consummaverunt me in terra. Quod igitur accidit Iudeis, Babylonica servitute & captiuitate liberatis, vt propter inimicorum crebros atque insidiosos impeus, altera quidem manu faceret opus,

ad ædi-

Ad Heliodorvm.

D. Ambr. in
Psalm. 128.
serm. 11.

ad ædificandum, altera verò gladium tenerent ad repugnandum : id pijs quoque omnibus faciendum esse perspicitur, ne inter hostes varios atque multiplices, ædificium iustitiae securi erigant, quod vno persequutionis impetu subuerti celeriter possit. Atq; ut filij Israel contra aduersarios Philisteos, quadraginta dierum spacio vigiles atq; armati steterunt : ita nobis est toto huius mortalis vitæ curriculo, tanquam in excubis armisque vigilandum. Quadraginta enim dies vitam præsentem significant, in qua contra Goliath vel exercitum eius, id est, contra diabolum & angelos eius, populus Christianus pugnare non desinit : Nec tamen vincere posset, nisi verus David Christus cum baculo, id est, cum crucis mysterio descendisset.

Tum demum Christi seruis pacem & quietem fore, cum dñrum quæ hic permisæ sunt ciuitatum fuerit facta discrecio.

C A P V T L V I .

PE R hunc Dei seruis tum demuin pax erit firma & solida securitas, cum permixtarum in hac vita ciuitatum fuerit facta discretio : cum tritico in æterna cœli horrea congregato, paleæ vna cum zizanijs igni tradentur inextinguibili, cum oues denique simplices ad dexteram collocatae, læta iudicis voce regnare iubebuntur, hœdi verò sempiternis mancipabuntur tenebris. Tum neque iustum persequutione premet impius, extrema ipse deiectione depresso, neq; vlo amplius astu callidus circumueniet impostor, sua ipse arte inextricabiliter circumuentus: nec mordebit lingua vipera, quam vermis ille qui non moritur, sine supplicij fine corrodet. Illustris tum veritas errorum inuolucra non timebit, & virtus meritæ laudis & gloriæ præmio munera, irrisiōnum iacula, superbiaeque contemptum euaserit. Hic enim ab huius mundi amatoribus & ciuibus, tanquam sine domicilio peregrina contemnitur, nec tamen de conditione miratur. Scit enim se peregrinari in terris agere, inter extraneos facile inimicos inuenire, ceterum genus, sedem, spem, gratiam, dignitatem in cœlis habere. Hic interim contēpta & afflita solaque futuri expectatione subnixa, audire subinde cogitur.

Vbi est spes tua, pro qua eleemosynas & sepulturas faciebas?

*Nimirum vacue creduntur friuola fame
Quæ miseros optare inbent quandoqne futuri*

Spem